

OOSTENDE IN DE JAREN DERTIG: VAN 'T KEUNEPLEIN EN DE SOLDATENBERG

Silvio Romano

In feite was dit ver van huis en in een buurt die niet zo hoog stond aangeschreven. Het restant Boterput had al zijn eigen karakter, maar de Stedelijke Werkhuizen met daarachter het rangeerstation zorgden voor heel wat kleur in een verder troosteloze buurt. Je had daar zowat alles bij mekaar!

Heel in de diepte van 't bosje lag een oase van stilte, waar ikzelf nooit of te nimmer een konijn heb gezien... wel wilde katjes in de jungle achter 't plein: fier achter moeder aan en bij 't minste verraad in een wip de bomen in! Zo'n schatje bracht ik eens naar huis, maar daar was niets mee aan te vangen. Lief genoeg, maar bij 't minste klom die in de overgordijnen naar boven en via de kast weer naar beneden. Alsof die twee meter niets waren! Meer dan een week of twee heeft moeder het niet uitgehouden en mocht ik het ontheemde stakkertje terugdragen...

Op 't plein werd altijd duchtig gesjot en soms diende het als uitloper voor waaghalzen die de helling omlaag kwamen gefietst. Zelf ben ik nooit erg sportief geweest en hield me liever onledig bij 't donkere geheimvolle water, riet omvormend tot scheepjes en zo al eens in de handen rippend. Op een dag kreeg ik zelfs bewonderende assistentie van een ex-koloniaal die mij aanbood bij hem in de Prinsenlaan aan te kloppen voor een echte negerboot, wel een meter lang! Helemaal overdekt met in het hout gebrande figuren heb ik er later nog een driemaster van gemaakt, niet wetend wat ik aan folkloewaarde stuksneed!

Was je moegespeeld aan je eigen fantasie, dan kon je op adem komen in de uitgeblazen stoom der lokomotieven die denderend op de spoorwegbrug afstormden en gillend onder je door verdwenen. En altijd was er wel een gammel puffertje dat eindeloos over en weer schommelde om enkele sjeke wagens aan een te rijgen, die voor een verre bestemming klaar werden gestoomd.

Je had op die brug ook een grandioos zicht over een zee van spoorstaven, wissels en signalen en met wat moeite kon je zó binnenkijken in het station. Het petieterig gewemel van de reizigers kon je zó volgen en ook de kruiers en wat al meer! En een bijna onmerkbaar gefluit had een fenomenaal gevolg op de lokomotiefschouw: in een reuzenwolk werd het eerst moeizaam waarneembare dra ontdaan van alle geheimen en je kon zelfs de mensen volgen in hun gevoelens.

Langs de vier bruggenhoeken was je terecht voor een onaangekondigd bezoek aan vele attracties, tot bij het goederenstation toe. Daar kon je deftig de deur uitwandelen alsof je een gewaardeerde klant was geweest aan een van de overtijdse kantoor-tjes.

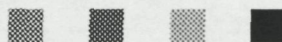
Maar in gans dat modelspoorbaantje-buiten-mijn-wil-om, had de draaiput het monopolie van mijn interesse: in wolken stoom water tanken... zó uit een Wild-West-film gegrepen! Bunkeren en het mobiel vak op! En hoe dan één paar mensenhanden in staat waren dat tonnengevaarte 180° te laten draaien om het definitief spoor op te rijden! Een heerlijk spektakel was ook het kuisen van de roosters met een rondspetterend vuurwerk van gloeiende sintels, beheerd door een reuzevent met zwarte snoet, karbonkelogen en armen waar spieren en aders verdwenen onder een bos haar.

En alsof dit ganse wereldje niet op kon van de pret was er dan nog de Soldatenberg... in die tijd hadden ze dus ook al hun "verkeerde bruggen"! Want die monstrueuse berg ter weerszijden was de stedenbouwkundige appendix van een Albertbrug die nooit zijn bestemming gevonden heeft: enkel 't gesakker van wie bij regen 't langs alle kanten lekkende water op zijn kop kreeg. Om dan al niet te spreken van de stukken plakwerk die op de meest onverwachte ogen-

blikken loskwamen.

't Was er echter een uniek speelveld met glijbanen en klimheuvels, een enorm grasland en bovenop de brug was er zelfs een fatsoenlijke zandput, surrogaat voor 't strand, maar interessante variant voor enkele moeders-met-pagaddertjes uit de buurt. In de ingewanden van de berg staken veel betonnen ruimten, overblijfselen van de Duitse bezetting, die tevergeefs alsmoordoor gebarricadeerd werden en toch weer opengebrouwen. Er was echt niets te zien noch te gapen, enkel de mooie tekening van het gebruikte houten caisson. En 't enig resultaat van elk stiekum bezoek was een paar modderige schoenen.

's Winters kon de pret niet op: bij sneeuw en vorst, berg op berg af, kot in kot uit... één groot pretpark waar niemand iets te zeggen had, of hoe het moest of kon of mocht! Heerlijke democratie in een tijd van opkomende dictatuur!

GRAFISCH BEDRUF LAMMAING

Wij geven vorm aan uw identiteit!

Torhoutsesteenweg 354-356
8400 Oostende
tel. 059 70 71 23 | fax 059 80 45 79
e-mail: print@lammaing.com

ING

Kantoordirecteur R. Rega

Kantoor Middelkerke

P. De Smet de Naeyerstraat, 34C
8430 Middelkerke
Tel. Dir.: 059/31.95.40
Fax: 059/31.95.48

Kantoor Westende

Meeuwenlaan, 24B
8434 Middelkerke
Tel.: 059/31.95.60
Fax: 059/31.95.68